

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

אחים אנחנו

ההכנה למעמד הר סיני וקבלת התורה מותנית באחדות ישראל ובתשובה, ככתוב "ויסעו מרפידים ויבואו מדבר סיני ויחנו במדבר, ויחן שם ישראל נגד ההר" (שמות יט ב). כפירוש רש"י: מה באתן למדבר סיני בתשובה אף נסיעתן מרפידים בתשובה. ולמה נאמר "ויחן שם ישראל" לשון יחיד? אלא היו ישראל כאיש אחד בלב אחד, אבל שאר החניות בתרעומות ובמחלוקת. יש לדייק בלשון רש"י "כאיש אחד" היינו, כאדם אחד המורכב מאיברים שונים ומכוחות רבים ושונים זה מזה המשלימים זה את זה. כך גם עם ישראל הוא עם אחד המתחלק לשבטים שונים, לעדות שונות ולתנועות ומפלגות שונות, כדברי חז"ל, "שאין דעתם דומה זה לזה ואין פרצופיהן דומים זה לזה" (ברכות נח). ו'בלב אחד' בא ללמדנו שלא מספיקה אחדות של הגוף וכוחותיו הפיזיים אלא צריך גם לב אחד, כלומר רוח ונשמה אחת לכל חלקי האומה השונים. כשם שבאדם נשמה אחת כך לאומה הישראלית נשמה אחת טובה - שהקב"ה נפח בנו ונופח בנו מאז.

נכון לעכשיו, אחרי אלפיים שנה שהיינו בבחינת

עם אחד מפורד ומפורד בין העמים, שבנו והתקבצנו בארץ כעם אחד, אלא שענתה אנו זקוקים לא רק לאחדות גופנית פיזית חיצונית במדינה ובשלטון, אלא עלינו לגלות דווקא בעת הזאת את המאחד אותנו, ולחזק אותו עם כל האהבה שבנו, ועכשיו ביתר שאת, כי אחים אנחנו. והחיזוק הזה בא יבוא על ידי שנחבר את עצמנו לשורשנו האחד, כאותם ענפים היונקים משורשי העץ. ועל ידי לימוד התורה הקדושה ומסורת ישראל נתאחד נתחזק ונרים את האומה.

מהמצפה לישועה השלמה

ז' כסלו תשפ"א

2 אשר הוצאתיך מארץ מצרים
// הרב און טרבלסי

3 תורה לשמה
מאורות הרב קוק // הרב יורם אליהו
"וירד ה' על הר סיני"
ממשנת הרצ"ה // הרב דוד לנדאו

4 ירידה לצורך עליה
בשביל הנשמה // הרב ליאור לביא

5 אלוקים מאמין באדם // נתן קוטלר
מעין נבואה // הרב יאיר אוריאל זצ"ל*

6 "נקודת ההכבדה" בנישואין
זוגיות // אסתר אברהמי
התחדשות שיר // יפה

8 עשרת הדיברות חיסון קורונה
// הרב שלמה אבינר

בשעה טובה!!! מתרגשים!!!

בימים הקרובים אנחנו מתכוונים בע"ה
לעלות לאוויר עם

אתר התוכן החדש "ערץ מאיר"!

ערץ תוכן יהודי לכל המשפחה. תוכניות, שיעורים, מגזין,
מוזיקה טובה, כלים לחיים מתוך אמונה.
מקום ברשת שדרכו ניתן יהיה להתמלא בהרבה יהדות
שבאה מאהבה.

מחכים לפגוש אתכם meirtv.com

אמונה. זוגיות. מוזיקה. נוער. מגזין
meirtv.com

ערץ מאיר
עולם חדש של יהדות באהבה

לתרומות בטל' 02-6461320 בבנק הדואר ח-נ 3-16179-4 באתר MeirTV.co.il מאובטח

לפרסומים בעלון ובאתר: 02-6461302 - ההכנסות קודש למכון מאיר | תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד
המז"ל: מכון מאיר טל' 02-6511906 פקס 02-6514820 אתר הבית MeirTV.co.il דוא"ל torah@meirtv.co.il
עיצוב גרפי: תהילה ברנשטיין הפצה: מקור ראשון 0528908518 | העלון מופץ ב-50,000 עותקים

שבת	מוצאי שבת	הדלקת נרות	י-ם
17:54	16:40	י-ם	17:54
17:56	16:58	ת"א	17:54
17:54	16:49	חיפה	17:54

אשר הוצאתיך מארץ מצרים

המייצגת אותו הכי נכון ומדויק, ועליה צריכה להתבסס מצוות האמונה. ה' כביכול אומר, מה שמייצג אותי זו העובדה שהוצאתי את ישראל ממצרים, ולא מה שבראתי את העולם. משל לאבא שנולד לו בן, והוא הלך וקנה בשבילו דברים רבים לדאוג לכל לצרכיו. קנה לו מיטת תינוק, עגלה, עריסה, בקבוק וכל טוב. אם ישאלו אותו מה אתה יכול לספר שקרה לך בשבוע האחרון, הוא לא יפתח ויגיד קניתי מיטת תינוק, בקבוק ועריסה, אלא יאמר נולד לי בן. לאחר שיספר שנולד לו בן יוסיף כנראה, בשביל הבן שנולד לי הייתי צריך לקנות כל מיני רהיטים ומוצרים, אז גם את זה עשיתי.

יציאת מצרים היא הלידה של עם ישראל - בנו של הקב"ה. הקב"ה כביכול אומר, מה שבעיקר עשיתי זה להוליד את הבן הזה, ולאחר שהוא נולד קניתי לו חדר שלם כדי שיהיה לו היכן לחיות. הקב"ה ברא קודם כל את עם ישראל, וכדי שלעם ישראל יהיה מקום להוציא לפועל את הטוב הגנוז בו, הוא גם ברא את העולם. כך האמונה בה' צריכה להיתפס בלב, שאף על גב שה' "הוא א-לוהי כל הנמצאים, הוא א-לוהי ישראל בראשונה ובייחוד, ואחר כך א-לוהי כל הנמצאות". זו הבנה מהפכנית המטילה אחריות עצומה על כל אחד מישראל ועל הכלל כולו. הפתיחה של עשרת הדיברות מלמדת שתכלית הבריאה כולה נמצאת בנו, ושהעולם, עם כל טובו ויופיו, אינו מקום חסר מטרה, אלא נברא בשביל לגלות ולהוציא אל הפועל את החיים הגדולים הצפונים בעם ישראל.

1. בהשגות ובפירוש התורה
2. יש אומרים שהיה מחותן של ריה"ל
3. פרק מד
4. לשון המהר"ל

"אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים בית עבדים". הדיבר הראשון בעשרת הדיברות אינו מנוסח בלשון ציווי, ובכל זאת הרמב"ם בספר המצוות לומד שהוא ציווי על האמונה ב-ה', וכן מסכים עמו הרמב"ן¹. אך קשה, שלכאורה הדבר הגדול ביותר שעשה ה' הוא בריאת העולם, ויציאת מצרים היא שולית ביחס לכן. אם כן צריך להבין מדוע התורה מצווה אותנו להאמין באל שהוציא אותנו ממצרים ולא באל שברא את העולם.

שאלה זו העסיקה רבות את ר' יהודה הלוי, בעל ספר הכוזרי. האבן עזרא² בפירושו על הפסוק מספר על השאלה ששאלו ריה"ל: "שאלני ר' יהודה הלוי מנוחתו כבוד, למה הזכיר אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים ולא אמר שעשיתי שמיים וארץ"? ההתבוננות בקושייה זו ובתשובתה פותחת שער חשוב להבנת יסוד האמונה בעם ישראל. ריה"ל בספר הכוזרי פותח עם נושא זה את דברי החכם היהודי (החבר), למלך כוזר. המלך שואל את החבר על אמונתו, והחבר עונה לו על פי הדיבר הראשון, שמנסח את מצוות האמונה: "אנחנו מאמינים באלוקי אברהם יצחק ויעקב המוציא את ישראל ממצרים באותות ובמופתים". המלך מיד שואל על דבריו את השאלה שהטרידה את ריה"ל, מדוע לא פתחת בכך שאתה מאמין באל הבורא שמיים וארץ.

יציאת מצרים היא הלידה של עם ישראל - בנו של הקב"ה. הקב"ה כביכול אומר, מה שבעיקר עשיתי זה להוליד את הבן הזה. ולאחר שהוא נולד קניתי לו חדר שלם כדי שיהיה לו היכן לחיות.

בכך שאתה מאמין באל הבורא שמיים וארץ. החבר מסביר למלך שיציאת מצרים הפגישה אותנו עם ה' באופן ישיר. על בריאת העולם רק שמענו, אך ביציאת מצרים היינו. ההבדל בין מפגש ישיר לשמועה, דומה להבדל בין עדות עדים, לראיית הבית-דין עצמם. אם שני עדים

יבואו ויעידו שפלוני מת, נאמין להם ונתיר את אשתו. אך אם "בא הרוג ברגליו", כלומר יבוא המת לפנינו, זה יסתור גם מאה עדים שיעידו על מיתתו. פגישת המציאות של האדם גדולה מכל שמועה או עדות עדים. ביציאת מצרים פגש עם ישראל את ה', ומזה נחרטה בנפש הישראלית ודאות פנימית במציאותו. כל דור העביר את המעמד לדורות שאחריו באופן חי וממשי, עד שנחשב שגם הבנים והדורות שנולדו לאחר מכן היו בעצמם במעמד הזה. ובלשון החבר: "השיבותיך מה שאני חייב בו וחייבים בו כל קהל ישראל, אשר התברר אצלם המעמד ההוא בראות עיניהם, ואחר כן הקבלה הנמשכת שהיא כמראה העין". המהר"ל בגבורות ה'³ מיישב את הקושיא באופן נוסף. הוא מסביר שבמילים "אנכי ה' אלוקיך" הקב"ה כביכול מציג את עצמו לעמי ולעולם כולו. להבדיל כמו אדם שצריך להציג את עצמו רק במשפט אחד לפני קהל אנשים, הוא בוחר את המשפט שמתמצת אותו הכי טוב והכי נכון. כך ההגדרה ש-ה' בחר בה להציג את עצמו היא

הרב חגי לונדין

לב הפרשה

לראות ולשמוע את הקולות

פרשת יתרו פותחת במילים 'וישמע יתרו'. מה שמע יתרו? אומרים חז"ל - 'קריעת ים סוף ומלחמת עמלק'. יתרו הוא לא היחיד ששמע זאת אולם הוא היחיד שהשמועה הזו גרמה לו לבוא לעם ישראל. מהי שמיעה? ישנה שמיעה שהיא שמיעה חיצונית. אדם שומע קולות אולם הם לא חודרים ללבבו. אולם הגמרא מציינת שישנה שמיעה אחרת: 'שמיעה לי - סבירא לי'. ישנה שמיעה שחודרת ללב ולמוח. יוצרת סברא, דעה, חושי האדם - שמיעה וראייה - דומיננטיים מאוד בפרשת יתרו: 'וישמע משה לקול חותנו'; 'ועתה אם שמע תשמעו לי'; 'וכל העם רואים את הקולות' וכו'. התורה איננה ידע חיצוני אלא תוכן שמהפך את האישיות. יוצרת חיים חדשים. 'וכל העם רואים את הקולות' - אומרים המפרשים שהיה רגע בו כל חושי האדם התאחדו. העולם הגופני התאחד עם העולם הנשמתי. זוהי מדרגת הנבואה שהופיעה במעמד הר סיני ותהיה גם נחלת העולם כולו כדוגמתו של יתרו.

לדבר תורה שבועי מצולם ומשוכתב מהרב לונדין -
ניתן לשלוח הודעת וואטסאפ (!) למספר 0545753771

תורה לשמה

כתב הנתיבות שלום, בשם הבעל בית אברהם מסלונים, ששבת פרשת יתרו היא בחינת 'שבועות קטן'. והסביר זאת ע"פ דברי האדמו"ר מרוזין, שהקריאה מעוררת את הזמן. כאשר קוראים בתורה פרשת יציאת מצרים, מעוררים את ההארות של יציאת מצרים ולכן גם בשבת זו שקוראים את פרשת קבלת התורה מעוררים את ההארות של קבלת התורה, ולכן שבת זו היא שבועות קטן. (נתיבות שלום, שמות, עמ' קסז). דבר זה מחייב אותנו להתבונן על היחס והקשר שלנו לתורה. במשנה באבות (פ"ה, א), נאמר "כל העוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים הרבה, ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו..." והמשנה מונה עוד דברים רבים שזוכה בהם הלומד תורה לשמה.

הרב חיים מוולוז'ין מבאר באריכות, בספרו נפש החיים שער ד', את עניין לימוד תורה לשמה וכן הוא כותב ברוח חיים על מסכת אבות, "ענין הלשמה עיקרה, לשם אהבת התורה, ליגע ולעמוד על שורשה". כלומר, עניינה ידיעת התורה חוקיה ומצוותיה בעמל ויגיעה, "ובאהבת התורה ישנה". הרב קוק זצ"ל, בספרו אורות התורה פרק ב', מעמיק בהגדרה זו, אף הוא מתחיל כדברי הנפש החיים "ענין תורה לשמה - הוא לשם התורה".

האור הגדול, שרוצה ה' יתברך בגילוי מציאותו, שיתגדל יותר ויותר...". אני לומד לא כדי להיקרא רב, או אפילו רק להתגדל בה, אלא כי עכשיו אני עושה את רצון ה' באופן מיוחד, מגלה את האות שלי בתורה.

רעיון עמוק נוסף כותב הרב, "אחת מהדרכים של עסק התורה לשמה הוא להעשיר את כנסת ישראל בכוחות רוחניים גדולים, וכל מה שמתרבה אור התורה... בלב אחד מישראל, הרי הכח היסודי של האומה מתחזק ומתאמן". הרב נותן לנו ממד עמוק ומרים אותנו אל המהות הפנימית של תורה לשמה, לא לעצמי אני לומד, אלא לבניינה הרוחני של האומה והעשרת אוצרותיה הרוחניים, כל לימוד תורה ואור תורה שמופיע הרי כוחה של האומה מתחזק וגילויים של קודש מופיעים על הלומד ועל האומה כולה.

ידיעות אלו נותנות תקווה ומקום של כבוד בלימוד התורה לכל אחד מישראל, כי יכול אדם לחשוב, אני אדם פשוט, מה אני כבר מבין, וכי יכול אני להשתוות ללמדנים ולחכמים הגדולים? בא הלימוד הזה ואומר, לכל אדם יש חלק בתורה, אות בתורה, שרק הוא בלבד יכול לגלות ולהאיר, ובאור הזה הוא מאיר לא רק את נשמתו, אלא את נשמת האומה כולה...

ומרחיב ומבאר שרצון ה' הוא שתהיה החכמה בפועל, "וחכמת התורה הרי היא הגילוי האלוקי כפי רצונו יתברך...". כלומר הקב"ה נתן תורה לעולם, לבני ישראל, ורצונו שכל אחד יוציא מהכוח אל הפועל את התורה השייכת במיוחד אליו, ממילא "כל הלומד תורה הוא מוציא מהכח אל הפועל את מציאות החכמה מצד נפשו". לכל אדם יש את התורה המיוחדת לו שהוא צריך לגלות, (כמו שמובא, שישאל, אלו ר"ת - יש ששים ריבוא אותיות לתורה, וששים ריבוא זה שורש כל נשמות ישראל, כך שלכל אדם יש האות שלו בתורה שהוא צריך לגלות).

לכן, אומר הרב, "אינו דומה האור המתחדש מצד חיבור התורה לנפש זו לאור הנולד מהתחברותה לנפש אחרת, ואם כן הוא מגדיל התורה ממש בלימודו". לכל אדם יש יחס וקשר לתורה, ולכל אדם יש האור המיוחד שהוא מאיר בה בעצם לימודו, גם כשהוא לא מבין הכל לעומק. עצם זה שאתה יושב ולומד תורה, אתה מגדיל את התורה, כי אתה מוציא לפועל עוד פן של תורה, שרק אתה בלבד יכול לגלות ולהופיע. ממילא, אומר הרב, זה הפירוש 'לשמה', שכיוון שה' רוצה שהתורה תתגדל, תופיע עוד ועוד. הדרך הישרה היא "שילמד האדם מצד אהבתו את

להיזהר לשמור על פיו בטהרה: אל תטמא אותו, אל תלכלך אותו; שמור אותו בגדלות. רבוננו של עולם מדריך אותנו לומר בפה, זה דברי אלוקים חיים, כך שהאדם מדבר על הקדוש ברוך הוא בצורה גופנית וחומרית. לאדם יש מחשבות עליונות ואדירות, אבל זו אפשרות הביטוי היחידה שלו. אין לו דרך אחרת לבטא את כל הכרותיו הקדושות אלא דרך הגוף. והתורה שמחנכת את האדם אינה מוציאה אותו מן הגוף אלא מדריכה אותו לקדש את השם בעולם הזה התחתון. "דברה תורה כלשון בני אדם". אבל האם זו אמת? חס ושלום! אבל זה כלשון בני אדם, שיש להם צלם אלוקים ורוחניות גדולה ואדירה במסגרת ובסדר גופני. "דברה תורה כלשון בני אדם" שהם נשמה בגוף. לכן יש צורך בשכל ובטהרת קודש לדעת במאי עסקינן, ואם איננו מלאים בגדלות ובשכל ישר, הרינו מתבלבלים מטענת האתיאיסטים. התורה משתפלת אלינו, יורדת אלינו ומדברת כתכונות בני האדם. "וירד ד' על הר סיני"².

גמורה היא בלתי אפשרית. אם כך איך נבטא את יחסנו כלפי אלוקים? בדיבור, שכן האדם הוא "האדם המדבר". האדם בצורתו הנורמלית הוא אדם בעל שכל, מחשבה ותוכן רוחני, כפי שמסביר הרמב"ם ש"צלם אלקים" הוא השכל שבאדם. תוכן זה מתבטא על ידי הדיבור. כמוכן, הכוונה היא על אדם שמדבר דברים הגונים וצנועים ולא לשון הרע. "ודברת בס" - בס, ולא בדברים בטלים¹, יש לך כח וכשרון של "ודברת בס", דרך ארץ וגמילות חסדים.

הדיבור ההגון של האדם המגלה את התוכן הפנימי שלו, נעשה דרך איברי הגוף. הנשמה ניתנה בגוף ומתגלה על ידי הגוף. "ד' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך". יש אפשרות לפתוח את השפתיים ולבטא תהילת ד'. אין ברירה ואין אפשרות אחרת מלעשות זאת: אף הדברים הנעלים ביותר צריכים להתגלות דרך הגוף ודרך הפה הזה. זה משונה ומסובך, אבל כך נוצר האדם. הוא אינו מלאך, אלא חי בתוך גוף, בתוך מלבוש גופני. מצב זה נפלא, ומסובך מאוד. אבל תסבוכת זאת היא החכמה: באותו פה בשרי יש לתת ביטוי לקדושה הפנימית. על מנת כן! האדם הוא "האדם המדבר" המבטא דברים עליונים ואדירים בגוף דרך אותו פה. לכן אף במצב זה מוטל על האדם

ממשנת הרצי"ה

הרב דוד לנדאו

"וירד ד' על הר סיני"

הקדוש ברוך הוא - "אין לו דמות גוף ואינו גוף". מן העובדה שהתורה משתמשת לפעמים בלשונות של גוף, באים אנשים ריקנים ואפיקורסים ומייחסים לתורה מחשבות של הגשמה בקשר לבוורא! נכון שהתורה דיברה בלשונות של הגשמה, ואנשים אלו אינם מבינים זאת, אבל מצד שני אי אפשר לתאר איך היה נראה עולם אשר בתוכו אדם ללא אלוקים: מדבר שומם, כעין המדבר הפראי שברוסיה. לכן אנשי מחשבה רציניים סוברים שאי אפשר להימלט מלדבר על אלוקים, לטובת העולם והאדם התרבותי והמוסרי אשר בתוכו, שהרי ריקנות

1. דברים ו' ז', יומא דף י"ט עמ' ב'.
2. ע"פ שיחת הרצי"ה שמות עמ' 202-200.

ירידה לצורך עליה

היטלרסט להרים יציג

השם אריק קלפטון מוכר לכל מי שמבין מעט בגיטרה ובנגינה. המוסיקאי והגיטריסט הזה, נכנס במהלך שנות ה-30 לחייו למרכז גמילה כדי להתנקות מהתמכרותו לאלכוהול וסמים.

לאחר זמן מסוים בו שמר על "נקיות" מההתמכרות, עבר ערב אחד דרך פאב הומה אדם וכך תיאר את הסיטואציה באוטוביוגרפיה שלו: "הזיכרון הסלקטיבי שלי אמר לי שלעמוד לצד הבר בפאב בערב קיצי עם כוס ארוכה וגבוהה ולימונית זה גן עדן. בחרתי לא לזכור את הלילות שבהם ישבתי עם בקבוק וודקה, גרם של קוקאין ואקדח, וחשבתי על התאבדות". הוא הזמין לעצמו משקה, מהו שהוביל, בהתדרדרות הדרגתית, חזרה לאורח החיים הקודם שלו. ערב אחד, כשהמציב נהיה גרוע, הוא החל לעבוד על אחד משיריו העוסק בבקשת עזרה שמימית.

לאחר שנולד בנו החל שוב תהליך טיפול לגמילה מההתמכרות, אך הרגיש כל הזמן שהוא מועד לחזור אל השתייה: "השתייה הייתה במחשבותיי כל הזמן", כתב. אך אז עשה דבר לא צפוי ששינה את חייו: הוא ישב בחדרו לבדו בקליניקה כשלפתע כרע על ברכיו והתחנן לעזרה. "לא היה לי שום מושג למי חשבתי שדיברתי, רק ידעתי שהגעתי לסוף החבל". "לא נשאר לי כלום להילחם איתו. ואז זכרתי מה ששמעתי על כניעה, שזה משהו שחשבתי שלעולם לא אוכל לעשות, כי הגאווה שלי לא אפשרה זאת. עם זאת, ידעתי שלא אוכל לעשות זאת לבדי, אז ביקשתי עזרה, ירדתי על ברכיי וכנעתי".

מרגע זה, הוא מספר, לא עברה בראשו מחשבה לשנות שוב. גם כשחווה רגעים קשים מאוד בחייו (בנו הקטן נהרג בהיותו בן 4 וחצי). מאז אותו אירוע הקפיד להמשיך לנהוג כך. כשנשאל: למה לזכור בך ולהתפלל? השיב בפשטות: "בגלל שזה עובד, פשוט כך". "כל ספק אפל נעלם מיד" (הקטעים מהאוטוביוגרפיה פורסמו במגזין "אפוק" גיליון 337).

3/10 הכניעה

הסיפור המדהים הזה מהווה לכאורה סיבה בבלון התודעה האינדיווידואליסטית הרווחת בעולמנו. אנו נוטים להתייחס ולטפל במצבי שיעבוד והתמכרות כמו אלה שתוארו לעיל בדרכים שונות של "העצמה אישית".

עולם האימון האישי לסוגיו אומר את המסר הזה בדרכים שונות: 'אם רק תרצה תוכל להשתחרר מכל שיעבוד ולהגיע לכל הישג אליו אתה שואף'. אלא שכאן, נראה שדווקא תודעת החירות והעוצמה היא שמכשילה את האדם ומובילה אותו פעם אחר פעם אל פי פחת, ואילו דווקא הכריעה הכנועה על הברכיים היא שמחלצת את האדם מעצמו.

במאמר שעסק בגמילה מהתמכרויות ראיתי הגדרה קצרה וקולעת לכך: "הדבר הראשון הנדרש בדרך לחירות הוא הודאה בחולשה".

מדוע כדי להיחלץ מעצמנו עלינו לאבד את העוצמה הטמונה בנו ולהודות בחולשתנו? מהו סוד הכניעה?

התשובה לשאלות הללו, כך נדמה לי, קשורה במשמעות הכניעה. ביכולת להציב אל מול הציר האופקי האנושי ציר אנכי מקביל. לא במקרה פותחות עשרת הדיברות בפסוק: "אָנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית

עֲבָדִים לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי" (שמות כ, ב). המילה 'אנוכי' כאילו מורידה אלינו מן השמים אנך, סולם המוצב ארצה, אל התודעה האנושית האנוכית ה'ישותית' ומסייע לה להיחלץ מעצמה. דווקא הכניעה, בלב פתוח ובידיים מורמות אל על, בפני אותו אנוכי אין-סופי הניצב עליה, משחררת את ה'אנו' המוגבל מבית העבדים האלילי, הסופי, בו הוא שרוי.

הקשר בין התגלות ה' וירידתו על הר סיני ("וַיֵּרֶד ה'..." יט, כ) לבין הסולם, האנך היורד מלמעלה למטה, איננה רק פרי דמיוני. כך ממש מלמדים חז"ל במדרש כשהם מתארים את חלום סולם יעקב: "וַיַּחְלֹם וַיִּהְיֶה סֶלֶם, זֶה סִינִי" (ערוך גימטרי שווה - 130). מִצְבֵּב אֲרָצָה (שמות יט, יז): וַיִּתְּצֵבּוּ בְּתַחְתִּית הָהָר. וְרָאֲשׁוּ מִגֵּיעַ הַשָּׁמַיְמָה (דברים ד, יא): וַהֲרֹ בְּעֵר בָּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם" (בראשית רבה סח, יב).

חכמים קושרים במדרש המופלא הזה את העובדה שהסולם מוצב ארצה לכך שישאל ניצבים במעמד הר סיני בתחתית ההר. כאן הסולם 'מוצב' וכאן 'ויתצבו' (ישראל) בתחתית ההר". האמנם רק דמיון סמנטי-מילולי?

לחתיצב בתחתית

חכמים נוגעים בדימוי הזה בשורש היכולת האנושית הסופית לעמוד בפני מקורה האין-סופי. המפתח לכך הוא ראשית כל להכיר במוגבלותנו וסופיותנו. להכיר בכך שאנו כשלעצמנו, ללא אותו סולם-סיני הניצב עלינו היינו נותרים בתחתית ההר, ללא כל כוח ויכולת להיחלץ משם. דווקא אותה התייצבות כנועה, בשפלות ברכ ובענווה, אל מול ריבון העולם, מרימה אותנו למעלה, עד לב השמים, ומוציאה אותנו מעבדות לחירות.

המחשבות הללו על כניעה ושחרור מלוות אותי לאורך כל התקופה המבלבלת והמתעתעת בה אנו נמצאים כבר כמעט שנה. בכל פעם נראה כאילו אנו סוף סוף שולטים במצב: 'הנה יש חיסון ואוטוטו, תיכף חוזרים לשגרה', והופ - מוטציה בריטית, הופה - מוטציה דרום-אפריקאית...

הטחת האשמות כלפי חוץ, האופיינית כל כך לימי הבחירות, מסיחה את הדעת לעניות דעתי, מאמת פשוטה שמהווה מפתח חשוב לגמילה מכל גורם משעבד וממכר: יש פה אירוע שמבקש מאיתנו קודם כל לזכור ברכך. כל אחת ואחד במקום בו הם עומדים כעת בחיים. הפניית אצבע מאשימה כלפי כל מי שאשם במצב, היא עדות לכך שהאדם טרם נכנע באמת. המפתח לעליה בסולם הוא, בראש ובראשונה, התייצבות בענווה בתחתית ההר. דווקא משם נוכל, בע"ה בקרוב, לטפס ולעלות למציאות תודעתית וחברתית חדשה.

מדוע כדי להיחלץ
מעצמנו עלינו
לאבד את העוצמה
הטמונה בנו ולהודות
בחולשתנו?
מהו סוד הכניעה?

שליחתי הציבור
שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי?
איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע
- ופרוסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת
- ובריכוזים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותו מאגר מחושב של כל בתי הכנסת בכל ישראל
שישית נבאים להפצה
תמוזקת לפי קהל היעד

הפיקות מיוחדות:
עיצוב, קדם דפוס ודפוס
איסוף ועיטוף מוצרים בניילון
לפי הזמנה, הידוק בסיכות
הכנסת אינסטרטים לעלוני

לפרטים:
052-8908518 יוסי
b0528908518@gmail.com

אלוקים מאמין באדם

מבוא

בשנת תשע"ז הרב זקס הכין סידרה של סרטונים בנושא: 'כיצד להיות הורה מעורר השראה?' Being An Inspiring Parent. הוא לימד בסרטונים י"ג עקרונות חינוכיים נפלאים מנסיונו האישי ומתורתו. נפתח את לימודנו דווקא מהעיקרון ה-11 החורז את משנתו: "תאמינו בילדיכם ועל ידי כך הם יאמינו בעצמם".

מדוע התנגדו המלאכים?

בסיפור בריאת האדם נאמר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ (בראשית א, כו). השאלה המפורסמת היא כמובן מדוע נאמר נַעֲשֶׂה בלשון רבים?

חז"ל אומרים בגמרא בסנהדרין שאלוקים "התייעץ" עם המלאכים בשאלה 'האם לברוא את האדם?' הוא ברא קבוצת מלאכים אחת ושאל אותם 'רצונכם נעשה אדם בצלמנו?'

המלאכים שאלו מה מעשיו של האדם? אך כאשר אלוקים הראה להם את מעשיו של האדם - הם התנגדו ואמרו 'רבונו של עולם מה אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְכָן אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ'. וכך גם הקבוצה השניה של המלאכים. לבסוף לאחר שאלוקים ברא קבוצה שלישית של מלאכים הם שאלו מה הועילה הקבוצה הראשונה של המלאכים? ואמרו "כל העולם כולו שלך הוא, כל מה שאתה רוצה לעשות בעולמך - עשה" (סנהדרין לח, ב). סוף הסיפור ידוע - אלוקים ברא את האדם, אך כאשר הגיע דור המבול ודור הפלגה עם מעשיהם המקולקלים, המלאכים שאלו "לא יפה אמרו הראשונים לפניך?" וכי קבוצת

המלאכים הראשונה לא צדקה? ואלוקים השיב להם: "וְעַד זִקְנָה אֲנִי וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל". מה פשר תשובה זו?

הקב"ה מאמין בעולם

הרב זקס לומד מכאן רעיון משנה חיים: חז"ל אומרים לנו שעצם המציאות של האנושות יכולה להיות מוסברת רק בעובדה שאלוקים יש אמון באדם. למרות שאלוקים ידע מראש שבני אדם יחטאו ויעשו מעשים רעים, הוא ברא את האדם כי הוא מאמין באדם.

האמונה של אלוקים בנו היא בלתי ניתנת לערעור. בפרשת האזינו (דברים לב, ד) נאמר: 'הַצֹּר תָּמִיד פָּעֵלוּ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא'. מה הכוונה במילים "אל אמונה"? חז"ל אומרים: "א-ל אמונה, שהאמין בעולם ובראו" (ספרי דברים שז, ד). אלוקים מאמין בעולם, בטוב הגלום בעולם ובאפשרות שהעולם יהיה מתוקן.

המילים הראשונות שאנו אומרים בבוקר הן 'מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהַחַיּוֹת בֵּי נַשְׁמָתִי בְּחַמְלָה, רַבָּה אֱמוּנָתְךָ'. התפילה מבוססת על מילים בפסוק ממגילת איכה (ג, כג) 'חֲדָשִׁים לְפָנֶיךָ רַבָּה אֱמוּנָתְךָ'. ובכן באמונה של מי מדובר?

אילו היה מדובר באמונה שלנו, היינו צריכים לומר בגוף ראשון 'רבה אמונתנו', אך אנו אומרים בגוף שני 'רבה אמונתך'. ולכן, מדובר באמונה של הקב"ה. יש לקב"ה אמונה רבה בנו, עד כדי כך שמחזיר לנו את נשמותינו בכל בוקר מחדש.

הקב"ה נותן לנו כל בוקר הזדמנות חדשה לגלות מחדש את הטוב שבטוכנו ומאמין בנו שאנחנו יכולים למלא את חלקנו בתיקון העולם. ומתוך כך שהקב"ה

האמון בילדינו

תשובתו של ה' לתמיהתם של המלאכים מדברת על היחס של ההורה לילדיו "וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל". הפרשנים מסבירים שהיחס של ה' לבניו הוא יותר מהיחס הרגיל של ההורים לילדיהם. ההורים דואגים לבניהם עד שגדלים, אך ה' דואג לבניו לעולם (מצודת דוד, מלבי"ם).

הרב זקס לומד מכאן יסוד חינוכי גדול. ה' נקרא "אבינו מלכנו", הוא מלכנו אך בראש ובראשונה הוא אבינו. עם ישראל נקראים בניו של ה' שנאמר "בְּנֵי כְכִי יִשְׂרָאֵל" (שמות ז, כב), "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם" (דברים יד, א). מכח האמונה של ה' בנו, אנו מאמינים בעצמנו.

כשם שה' מאמין בנו - בניו, כך אנחנו בתור הורים צריכים להאמין בילדינו. כשם שה' מאמין בנו כאשר אנו חוטאים, כך עלינו להאמין בילדינו גם כאשר הם מתנהגים בדרך שמאכזבת אותנו. לעולם לא נאבד אמון בהם. אם הם נכשלים - נעודד אותם. אם הם נופלים - נסייע להם להתרומם. "תאמינו בילדיכם ועל ידי כך הם יאמינו בעצמם".

לתגובות: hakdamotlaemunah@gmail.com

הציבור מוזמן לשיעור 'זום' שבועי בימי רביעי בשעה 20:30 בע"ה בנושא: 'מרא באמונה: סוגיות נבחרות במסכת בבא מציעא'. הרשמה ללא עלות באתר בית מדרשת"י
beitmidrashti.co.il

בתוך: 'דברת בם - שיעורים' או במייל
gemarabemunah@gmail.com
וחפשו בגוגל: 'בית מדרש גמרא באמונה'
www.gemarabemunah.co.il

למה הקוונה
שמיאם
אל הנשמה...

מוזמנת לשנה של חיפוש וגעגוע
מפגש חי ומתחדש עם עצמך
שנה של לימוד תורה
בירושלים

בואי להיות חלק ממכון אורה!

בית מדרש מגדל ומצמיח - לימוד של חבורה - ליניו אישי וסדנאות

מחכות אים!! ההרשמה פה צומה

לפרטים והרשמה שלחי הודעת ☎ למספר: 0546814216

ההרשמה לשנת תשפ"ב בעיצומה - תוכנית אלול. תוכנית מלאה. יום לימוד לנשים. תוכנית חוץ לזיכרון ספרדית, צרפתית ורוסית.

מעין נבואה

הרב יאיר אוריא זצ"ל*

שהשבוע מלאו 14 שנה לפטירתו

...הכלליות שלגביה מבחן הטוב והרע, היא הכלליות היותר גדולה ומקפת. הן מבחינת האנשים הן מבחינת המציאות הן מבחינת הזמן. כלל האנושיות, כלל המציאות בכלל הזמן. לגבי הכלל הכללי הזה צריך לבחון האם הדבר הדבר הוא טוב או רע. זה המדד הקובע. ייתכן דבר שלגבי כלל האנושיות בזמן הזה הוא יהיה רע כגון מחלה או וירוס שיזיק לכלל האנושיות בזמן, בדור הזה. אבל בעקבותיו המין האנושי כולו יתחסן, ויוכל לשרוד ולהמשיך להתקיים, על ידי שיוכל לעמוד כנגד התקפות של מחלות ווירוסים בעתיד. הרי שבבחינה היותר כללית, הכוללת את כל הזמנים וכל הדורות, הדבר היה לטובה, והרי הוא נחשב לדבר טוב, שעל ידו ניצלה האנושיות מאבדון והמשיכה להתקיים.

היה ביטוי רווח אצל חלוצי ארץ ישראל: אנו רוצים להיות כמו הזבל הנטמן באדמה ונעלם, אבל הוא זה הגורם לפריחתו ולצמיחתו של העץ. כך אנו איננו דורשים דבר לעצמנו, מוכנים אנו להיעלם מן המציאות. שמנו לא ייזכר, אבל מדינת ישראל תופיע, תגדל ותתקיים...

* מתוך הספר פניני יאיר עמ' 55

התחדשות

שָׁקֵט, דְּמָמָה בְּשִׁשִּׁי
לְהִשְׁקִיט יְשׁוּתִי
וְנִשְׁמָתִי אֶת הַשָּׁקֵט -
עַד כִּי
דְּמָמוֹ מִחֻשְׁבוֹתֵי
- רְגִשׁוֹתֵי
- תְּחוּשׁוֹתֵי
- עֲצָמוֹתֵי

וְהִיטִי כָּאֵין...

וְהִגַּחְתִּי לְכָאן וּלְעָכְשׁוֹ
וְיִדְעֵתִי -
אֵף הוּא יִתְבַּרֵּךְ כָּאֵן
עָכְשׁוֹ
עָמִי
כְּלוּלָה בְּתוֹךְ עָמִי, וְהוּא
מְמַלֵּא אֶת כָּל עוֹלָמִי -
הַחֹסֵר אֶת הָאֲתָמוֹל
וּמִסְתֵּיר אֶת הַמָּחֶר

וְנֶק קוֹלוֹ יִשְׁמַע...

כֵּן, נֶק כָּאֵן
בְּתוֹךְ נִקְדָּה אֵינְסוֹפִית
עָכְשׁוֹתֵי - חֲסִכֹּת מְמִידִים
הַכֹּל מִתְחַדֵּשׁ
הַכֹּל אֶפְשָׁרִי
בְּלִתִּי מְגֻבֵּל
כְּפִיָּה לְמַחְדָּשׁ מִיָּד יוֹם
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית

אֵף אֵנִי -
בְּרִיָּה חֲדָשָׁה הִנְנִי
הַנִּעְלָמָה וּמִתְחַדֵּשֶׁת
לֵאלֹהֵי הָרֶף
בְּדִיּוֹק כְּמוֹ מִחֻשְׁבוֹתֵי,
רְגִשׁוֹתֵי, תְּחוּשׁוֹתֵי,
וְכָל עֲצָמוֹתֵי

אֵף וְנֶק כָּאֵן
בְּנִצָּח הַחֲמֻקָּמֶק
הַקּוֹרָא מִיָּד יוֹם:
בְּקִשׁוֹנִי וְאֶהְיָה..

יפה

"נקודת ההכבדה" בנישואין

אם משה מבקש "דרך שלשת ימים" ולא אומר בפירוש את רצונם לצאת לחירות עולם, אז ניתן לומר, "כביכול אין בו כוח להוציאם בהחלט." **כל המכות שהוא מקבל, לא יטעו אותו מאותה דבקות בנקודת כבידת הלב שלו שבה "תלה טיפשותו"...**

לעומת זאת, מהאבות הקדושים, אנו לומדים ראייה של אמונה. כך מובא במדרש תנחומא פרשת וארא:

"אמרתי לאברהם: קום התהלך בארץ... (ברא' יג, יז), ביקש מקום לקבור שרה ולא מצא, עד שקנה בארבע מאות שקל כסף, ולא הרחרר אחר מידותי."

אמרתי ליצחק: גור בארץ הזאת כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל (שם כו ג), ביקש מים לשתות ולא מצא, שנאמר: ויריבו רועי גר עם רועי יצחק לאמר לנו המים וגו' (בראשית כו כ), ולא הרחרר אחר מידותי."

אמרתי ליעקב: הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה (שם כח יג), ביקש מקום לנטוע אוהלו ולא מצא, עד שקנה במאה קשיטה, ולא הרחרר אחר מידותי."

הבה נלמד ממידת אבותינו הקדושים. למרות הקשיים בהבטחה, הם ראו גם את הטוב והאמינו שההבטחה תתממש. אף אנו, **למרות הקשיים הקיימים, לא נתמקד רק בהם ונאמין שהטוב הזוגי יתממש, ע"י שנחיה את המציאות בעין טובה.**

נלמד מפרשיות הגאולה, להאיר את בתי ישראל באור החירות. ניגאל מהסתכלות צרה של קשיות הלב, של הכבדת הלב להתמקד בקושי, שם אין מקום ללב להתרחב.

נראה בכך/בת הזוג את הגוונים היפים והטובים הקיימים. נתעלה דרך בירור נקודת ההכבדה ונתרומם דרכה, עי' הקשבה והתבוננות בטוב הקיים. מתוך כך, נזכך את אור האחדות והחירות של האיש והאשה, בהתגלות אור נשמתם שהיא אחת במקורה העליון.

*יועצת אישית זוגית ומדריכת כלות

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים

המעניינים אתכם -

esteravr@gmail.com

מאמרים נוספים בנושא זוגיות ניתן למצוא

באתר מכון מאיר >

לפעמים יוצא לי לפגוש זוגות, שעם כל הייחודיות והמורכבות של הסיפור שלהם, יש בניהם מכנה משותף שניתן לקרוא לו: "נקודת ההכבדה"... זוהי נקודת פרעה, הקיים בכל דור ודור.

את נקודת ההכבדה אפשר למצוא במצב שבו אחד מבני הזוג או שניהם שוקעים בקושי אחד שנראה בעיניהם כחזות הכל, ש"צובע" באופן קשה, את כל חיי הזוגיות, **כי נקודת ההכבדה שיכולה להיות שולית ולא מהותית, מצליחה להאפיל על הכל ולהפיל את כל הקשר שבניהם.**

זוגות שמגיעים לטיפול ומתארים קשיים של חיי הנישואין, מוצאים את עצמם ממקדים את הקושי שלהם בנקודה אחת בתחילת ההתדרדרות שלהם, ובה הם נתנו לעצמם לשכוח - שנקודה זו - איננה הכול. הם גילו כי הם היו עיוורים לטוב, למה שכן קיים.

אחד מגני רבים, הוא הסיפור של דניאל וחייה. חיה היא הבת הקטנה שגדלה רוב הזמן רק עם הוריה. דניאל הבכור במשפחתו, ראה באשתו אנוכיות ועצלנות. כל קושי הגיוני ונורמאלי שלה, התפרש אצלו כפינוק. "היא צריכה להתבגר ולהפסיק להתפנק"... זוהי בעיני **נקודת ההכבדה שלו שלא היה מוכן לראות אותה באור אחר וזו הייתה ההצדקה בעיניו, לא לעזור בבית ולהתנהג כלפיה בקשיחות ובביטול.**

לכן, בתהליך הייעוץ, אני מזמינה זוגות להצביע על נקודת ההכבדה בחייהם שלוקחת אותם באופן לא פרופורציונאלי לעיוות של המציאות, ולהזכיר לעצמם - זו רק נקודה. קושי אמנם קיים, אבל הוא נקודתי.

אפשר לברר ולמצוא **איך דרך הקושי מתרוממים, ואפילו להדגיש שנקודת הקושי היא זו שתצמיח אותם. אבל בשום פנים ואופן - לא לתת לקושי לשאוב את כל יצירת הפלא של הזוגיות**, את מעשה ה' של בניין הבית בישראל! הבית הנבנה מהנשמה האחת שהולכת ונרקמת ע"י אין סוף של רגעי נתינה והענקת, בירורים קטנים שמגלים עולמות ונשמות, ילדים שבאים לעולם ומאירים את החיים ועוד כהנה וכהנה אורות חיים..

בפרשיות השבוע האחרונות, התורה מלמדת אותנו על "כבדות הלב" של פרעה... איך הוא לא שם לב? "הטרם תדע כי אבדה מצרים...!?" (שמות, י, ז)

על הפסוק הזה מסביר האור החיים הקדוש, שהייתה לו סברה "לתלות את טפשותו":

מה קמץ מגיש לאורחיו? אבטיח. מדוע? יש בו אוכל, שתייה וגרעינים...
איזו מדינה היא הכי מצחיקה בעולם? קוראה...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

מאירי

עלון ערוץ מאירי להורים ולילדים
פרשת יתרו השפ"א

פרשה מאירה

שופטי אמת

בפרשת יתרו מספר על כך שיתרו נתן עצה טובה למשה רבנו, שיימנה שופטים שייעזרו לו לדון ולשפוט את בני ישראל. יתרו אומר למשה אילו מדות טובות עליו לחפש באנשים שישפטו את העם: "אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שגאי בצע". חשוב מאוד שהשופטים יהיו יראי אלקים, אנשי אמת ושגאי בצע, כדי שישפטו משפט נכון ויציאו את האמת לאור.

גם אנחנו לפעמים נמצאים בתפקיד של 'שופט'. כל אחד מאתנו לפעמים נמצא במצב שעליו לדון ולשפוט את מעשהו של חברו. אנחנו רואים את מה שהאחר עשה, ומתיחסים אליו בהתאם למה שאנחנו 'שופטים' ומבינים. גם כאן עלינו להשתדל מאוד להיות כמותם השופטים שבפרשת השבוע, יראי אלקים ואנשי אמת. עלינו לבדוק האם אנחנו אכן מבינים נכון את המעשה והמקרה, או שאולי הלב שלנו נוטה קצת ומפרש אחרת.

אם נשתדל לראות הכל במשקפים של אמת וישר, נוכל לדון את חברינו לכף זכות ולהרבות טוב בעולם!

שאלות בפרשה

1. יתרו היה 'חותן משה'. מה זה 'חותן'?
2. כמה בנים היו למשה?
3. האם משה קיבל את העצה של יתרו למנות שופטים?
4. מהם 'שרי אלפים'?
5. האם בני ישראל עמדו על הר סיני במתן תורה? מדוע?
6. על מי נאמר שהוא 'גאש אל הערפל'?
7. כיצד עלו אל המזבח במשכן, ומדוע?
8. מהו הדיבר החמישי בעשרת הדיברות?

חידת חדגא:

'כי האדם עץ השדה' - מצאו בפרשה רמז לכך!

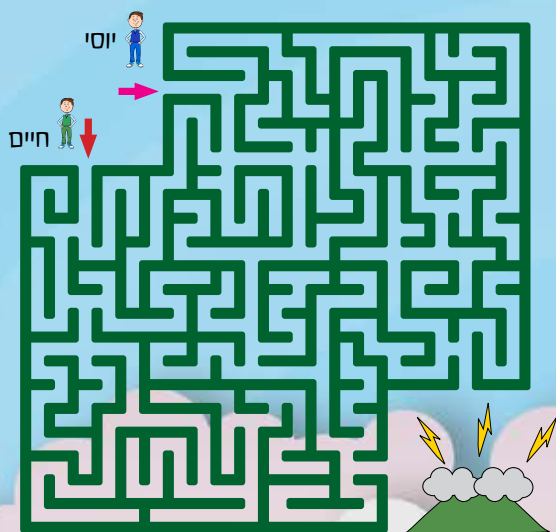
חידת פולקע:

מהו 'עב הענן'? (יט, ט)

מבוך

האם יוסי וחיים יצליחו להגיע להר סיני?

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

מגילת דוד 84

הרב שלמה אבינר

ד' עפי'

ואמחי בניה שבינו לי בית^[5]. הרי הוא אינו מכיר אותי!
גם זו הוכחה לכך שד' רוצה בי כמלך, לא למעני
כפונן, אלא לטובת עם ישראל^[6].

אני מלך. אני הדל לא בקשתי למלך. בעיני איני שוה.
"ואנכי תולעת ולא איש, חרפת אדם ובזי עם"^[1]. אבל
ד' הטיל עלי את התפקיד, ואני מסלא רצוני.
ב"ה אני הולך וגדל כי ד' עפי^[2]. ד' עפי כי את כל עניני
המלכות אני עושה על פי דבר ד'^[3]. העם אוהב אותי,
וגם בעם ישראל מתקים "יראך יראוני וישקחו"^[4].
אפלו מלכי הגוים מעריכים אותי ואוהבים אותי. חירם
מלך צור שלח אלי שליחים עם חמרי בניה שונים,

1. תהלים כב ז.
2. שמואל ב ה י.
3. גלי מסכתא. עירובין נג א.
4. תהלים קיט עד. עירובין שם.
5. שמואל שם יא.
6. שם יב ומצוד"ד.

כל התורה כולה היא שמותיו של הקב"ה, כל מידה טובה ודרך ארץ הרי הוא בכלל התורה, וכל חכמה נעוצה בתורה, ובכל צד טוב שיש באדם או בקבוץ, כן שמו של הקב"ה מאיר בו, אלא שיש הבדל בין היודע שהכל הוא אור מתנוצץ משמו של הקב"ה למי שאינו יודע זה...

אורות התורה ד, ב

הרב שלמה אבינר

עשרת דברות חיסון הקורונה

נוגע, או על ידי אירוסולים, כלומר חלקיקים דקים מאוד, המתפזרים מתוך דיבור, שירה או צחוק, ושוהים באוויר זמן רב.

ט. לא לשכוח את ההוראה להיות בחוץ, כי האוויר הפתוח מפזר את הנ"ל, וכן הם מתפרקים עקב קרינה אולטרה-סגולית, גשם או רוח.

י. במאזן רוח והפסד, הנזק של הקורונה הוא עצום (מחלה ומוות, חורבן כלכלי, נזק חברתי), לעומת הנזק של חיסון שהוא זעיר מאוד, והוא כרגע האמצעי היחיד להילחם נגד הקורונה, יחד עם המסכה, ההיגיינה והריחוק החברתי.

*

יהי רצון שד' ישלח רפואה שלמה לכל עמו ישראל ולכל אדם אשר על פני האדמה.

נוגדנים), אחרי עשר שנות מחקר, והפעם לראשונה על בני אדם. ואמנם מיליונים התחסנו, ואחרי תקופת ניסיון של חודשיים, התברר שזה חוסם קורונה ואין תופעות לוואי חמורות.

י. החיסון פועל בצורה מאוד מהירה ויעילה, ואין בו סיכון של זיהום, שהיה בחיסונים הקודמים.

ז. אין לחסן אנשים מסוימים, שלגביהם יש הוראה נגדית, כגון רגישים לאלרגיה, כפי הוראות רופא המשפחה המכיר אותם.

ח. במקביל, לא לשכוח לעטות מסכה. הגניף מתפשט על ידי נתזים נשימתיים עקב שיעול או התעטשות שמגיעים לאדם אחר במרחק של שני מטר, או על חפצים שבהם אדם אחר

א. מצוה גדולה להתחסן, אנשים נשים וטף - כדי להגן על עצמנו ולהגן על אחרים.

ב. אין לחשוש מתופעות לוואי, הן קלות (כאב מקומי, חום, עייפות, כאב ראש, שלשול) וחולפות מהר. גם שוהים רבע שעה במרפאה כדי לוודא שאין בעיה.

ג. אין לחשוש מתופעות לוואי חמורות. הן מאוד מאוד נדירות, לכן מתוך מיליונים, היו כמה מקרים, ואולי לא היו לא בגלל החיסון (גם בפלצבו).

ד. באופן כללי, החיסונים הומצאו לפני יותר מ-150 שנה, הם מהפכה רפואית אדירה, ומצילים כל שנה מיליוני אנשים.

ה. החיסון פיזור ומודרנה מבוסס על mRNA, שליח רנ"א (הגורם למערכת החיסונית ליצור

רבנים וחסון

אף שהוא לוקח בכך סיכון, קל וחומר כדי להציל את עצמו. ד' ישלח רפואה שלמה.

באחת מתשובותיו, מסביר שאין זה נכון, אלא כאשר מזדמן נושא שאינם מכירים, יזמינו לבית דין מישוהו שסיביר, מה שנקרא בימינו עד מומחה.

ופעם רב מסוים היה צריך לפסוק בעניין תיקון רכב, לכן הזמין לבית דין איש מוסך שהשיב יפה על כל השאלות.

וכן לענייננו, הרופאים יודיעו לרבנים: סיכון הקורונה הוא כך וכך בלי חיסון, כך וכך עם חיסון, סיכון הקורונה בעצמו הוא כך וכך, וכן מה עלול להיות טווח ארוך, ואז הרבנים יכריעו. בנידון הזה כבר פסק בעל תפארת ישראל על מסכת יומא, לגבי חיסון, האם מותר לאדם להיכנס מרצונו לסיכון קל כדי להינצל מסיכון חמור, והשיב שכן. הוא כותב שמותר לאדם לקפוץ לים כדי להציל חברו מטיביעה, על

שאלה: כיצד רבנים מביעים דעה בעניין חיסון קורונה, נושא שיש לו השלכות חמורות, בשעה שלא למדו רפואה?

תשובה: אכן רבנים אינם מבינים ברפואה, אבל מבינים באתיקה רפואית, אינם מבינים בכלכלה אבל מבינים באתיקה כלכלית, אינם מבינים בצבא אבל מבינים באתיקה צבאית, אינם מבינים בפוליטיקה אבל מבינים באתיקה פוליטית, אינם מבינים במדע אבל מבינים בכשרות.

כלומר, יש להבחין בין העובדות, שרק מומחים מכירים אותן, לבין היחס המוסרי והרוחני לעובדות, שזה עניין של הרבנים. מישוהו טען שרבנים חייבים לדעות כל החכמות, שאם לא כן כיצד יוכלו לשבת בדין. הרא"ש

כנפי נשרים

כיוונים לעילוי האישיות על פי דברי הרב קוק זצ"ל. אור לדרכו של כל אדם השואף להתפתחות אישית ולחיים הנאמנים לעצמיותו הפנימית הגבוהה. בן אדם, עלה למעלה, עלה. מאת הרב אהרון קלינשפיץ. שני כרכים: כ. קשה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168 או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה ב'דני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים

ללא קליטת WIFI?
נגמרה חבילת האינטרנט?

תורה מה תהא עליה???

חדש מערוץ מאיר:
כדי שתוכלו להמשיך ולהאזין לדברי תורה ולהחכים, מעכשיו ניתן להאזין לשיעורים **ללא חיבור לאינטרנט** בעלות שיחה רגילה

התקשרו: 02-6475073